

(6) נדרים (ל. ג.) (7) ע"ש (8) וי"ל רבא וי"ב ע"ש (9) וי"ל רבא וי"ב ע"ש (10) נדרים (ל. ג.) (11) נדרים (ל. ג.) (12) נדרים (ל. ג.) (13) נדרים (ל. ג.) (14) נדרים (ל. ג.) (15) נדרים (ל. ג.) (16) נדרים (ל. ג.) (17) נדרים (ל. ג.) (18) נדרים (ל. ג.) (19) נדרים (ל. ג.) (20) נדרים (ל. ג.)

הגהות הב"ח

(6) ג' הו"ל יתהוה. נ"ב ע"ל דף מג ע"א:

מוסף רש"י

באנו בהליכה חייב. מפי שהו נושא שר. כההו הנהא דלית ליה שמעו להיליכו לית חמי גמר ומקט נפשיה בחזרה פטור. דלית ליה הנהא שלח תקבלו (נדרים דא. ע"ש וצ"ב). איתיביה כו' ובחזרה פטור. וה"ו י"ב כי אמעט כחיה אמעט ולפטור (ושם). מי לא דבנה. ובחזרה נמי כנושא שר (ל"א) הו' (ושם). פשיעה בבעלים. אהד מן השומרים שפסעו כשזיו בעלים במלאכתו (דקטור צ"ח).

השובר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

הא גמרתיו שומר שבר. ולא אמרינן כיון שידעו הצעלים שכלו ימי האומנות ולא שלחו והציאו פטור השומר. וגבי השואל נמי אף על פי שידעו הצעלים שכלו ימי השאלה שואל הוא: לא. תידק הא גמרתיו שומר שבר הוא אלא הכי דייק מינה: הא הכא מעוט. דגלי ארעמא דתפיס ליה אלגריה שומר שבר הוא:

אלו גמרתיו מאי שומר חנם. דכל כמה דלא גלי דעמיה וליט לן למימר דתפיס ליה אלגריה כלתה שמירת שבר פטולה מדגמריה ואודעיה. וגבי שואל נמי כלתה שמירת שאלה מדידעו הצעלים שכלו ימי השאלה דתפיס ליה לאודועי צעי דהא ידע שלכן וכן ימים השאלה לו: שומר חנם נמי לא הוי. דאינו שומר לו עוד קאמר ליה: קמ"ל. דאינו תופסו על שכרו הוא דקאמר ליה אלל מדעי פקדון לא סליק נפשיה: מאי לאו הוא הדין לגמרתיו. והאי דנקט טול את שלך לאשמעינן מינה דשומר חנם מיהת הוי כדאמרן: וכן בשעה שמתחברת. כל כמה דלא אמר ליה משאל שלח קמה דשומיה דשואל כי היכי דבשעת שאלה קיימא ברשות משאל עד דאמר ליה שואל שלח. וקס"ד דמשכלו ימי שאלה קאמר דדמי לגמרתיו: פטור משאל. מאונסין: והיינו כשומר שבר. כגניבה ואצירה: הואיל ונכנס בשאלה: מהני. להיות עליה שומר שבר עד שמגיע ליד הצעלים: לשגן לביה חמיו. סבלנות לארוסמו: כפי טובה הנאה. שיחוקו לי טובה שפקדמים בסבלנות: ולאנוסו בהליכה חייב. דהואיל וקצן דמיהן ומשקן לשם לקימה הרי הם לקוחין בידו עד שידע שאינה לקוחה. והכי נמי אמרינן בהמוכר את הספינה (נ"ב ד' פו:): אמר שמואל הלוקח כלי מן האומן על מנת לבקרו ואם אין בו מוס יקמנו ונחנם בידו חייב והוא דקילי דמיה: בחזרה פטור. מאונסין מפני שהוא כנושא שבר בחזרה ולא כשואל ומהו נשיות שברו הואיל ונהנה שנתפאר בן. והיינו כוונת דלמימר דאע"ג דהיכי ליה כפי טובת הנאה שבהן הוי עלייהו שומר שבר אחר שכלתה שמירת המקח הואיל ונהנה כל שכן גבי שאלה דלא ייחזי ליה מידי: שומר לי ואשומר לך שומר שבר. וחייב אם נגנבה: ואמאי שמירה בבעלים היא. צעליו של חפץ זה שנגנב במלאכתו של שומר היה שאף הוא משמר היה לו וכתיב אם צעליו עמו לא יפלוסו ודרשין לקמן¹ עמו במלאכתו ואע"ג

פא. הא גמרתיו שומר שבר. ולא אמרינן כיון שידעו הצעלים שכלו ימי האומנות ולא שלחו והציאו פטור השומר. וגבי השואל נמי אף על פי שידעו הצעלים שכלו ימי השאלה שואל הוא: לא. תידק הא גמרתיו שומר שבר הוא אלא הכי דייק מינה: הא הכא מעוט. דגלי ארעמא דתפיס ליה אלגריה שומר שבר הוא:

אלל דוקא בעוד שמתכר בלומנותו דתרתו צעינן שמתכר ותפיס ליה אלגריה: לא הא הבא מעות ושו"א את שלך שומר שבר. ואע"ג דגמרתיו לא הוי אלא שומר חנם לפי שנגמרה מלאכתו מ"מ הנה שמפרש כההיא שלא יטול עד שיתן מעות הוי שומר שבר: אהא קמיה דרב נחמן וחייבהו. ומימה מדלא אשכח לזבוגא משמע דלא הוי זביגא חריפה ואם כן אמאי חיביה והלא הנאה שניהם הימה ואמרינן צנדרים (ד' ל"א): דלין לחייב הלוקח אלא זביגא חריפה שכל הנאה שלו וי"ל דזביגא חריפה היה ואם היה רוצה לתת דמיים שנתן לו המוכר היה מוצא הרבה אלא היה רוצה למוכרו ציורק ומה שלא מכרו כמו שהיה יכול משום שאף אצבא דבימיה כשיחזור יתנו לו אותן דמים או יותר:

הניחא צ"מ"ד פשיעה בבעלים פטור. וקס"א למ"ד חייב מעודלא דרב פפא דרב אחא ורבינא איפליגו בה לקמין² שהיו אחר רב פפא: דברי

יהלוקח כלים מבית האומן לשגן לבית חמיו ואמר לו אם מקבלין אותן ממני אני נותן לך דמיהן ואם לאו אני נותן לך לפי טובת הנאה שבהן ונאנסו בהליכה חייב בחזרה פטור מפני שהוא כנושא שבר³ והוא גברא דזבין ליה חמרא לחבריה א"ל קא ממטינא ליה לדוכתא פלוני אי מזדבנא מוטב ואי לא מהדרנא ליה נהליך אול ולא אודבנא ובהדי דקא אתא אתניס אתא לקמיה דרב נחמן יחיביהו איתיביהו⁴ רבה לרב נחמן נאנסו בהליכה חייב ובחזרה פטור מפני שהוא כנושא שבר א"ל חזרה דהא הליכה היא מאי טעמא שברא הוא כחזרתו אילו אשכח לזבוגיה מי לא זבנה: שומר לי ואשומר לך שומר שבר: ואמאי ישמירה בבעלים היא א"ר פפא דאמר ליה שמור לי היום ואשומר לך למחר תנו רבנן ישמור לי ואשומר לך השאילני ואשאיילך שמור לי ואשאיילך השאילני ואשומר לך כולן נעשו שומרי שבר זה לזה ואמאי ישמירה בבעלי היא א"ר פפא דאמר ליה שמור לי היום ואשומר לך למחר הנהו אהלויי דכל יומא הוה אפי לה חד מינייהו ההוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו לי גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא חייביניהו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסוף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתא שברא הוה קא שתי הניחא לכאן דאמר בפשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לר"ד זיל אפי לן את ואמר להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גלימאי

עד

דשואל כתיב לקמן דרשין ליה נמי אכולהו שומרין בפרק השואל (לקמן ד' ע"ג): ואני אשומר לך למחר. דלאו במלאכתו הוא השמא: השאילני ואשאייל לך. אין זה שואל להחייב בצונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאלו: שמירה בבעלים היא. אשומר לי ואשומר לך קאי שניהם זה במלאכתו של זה. אבל השאילני לניך ואני אשאלך לך כלי שמור לי ואשאיילך או השאילני ואשומר לך כאלן צעלים של חפץ במלאכתו של שומר: אהלויי. מוכרי אהל שמכנסים בו בגדים והוא עשב. ואיכא דאמרי אהלות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הוה אינהו בשמירת עליהו אלא כשומרי חנם ואצטרך למימר פשעו בה דלי לא לא מייחיבי: פשיעה בבעלים. שאף הוא במלאכתן היה: איגלאי מילתא דההוא שעתא שברא הוה שפי. ולא היה במלאכתן שרדיין לא התחיל לאפות ונמלא בשעה שנעשו הן שומרין לא מסר עמו להיות במלאכתן עליו אבל אם נתעסק מיד ופאה ולאחר שאפה שמי שברא ונחלתה שעה אצדה עליהו פשיעה בבעלים נמי הוה הואיל וכשנעשו שומרין היה במלאכתן דלמרינן לקמן (ד' ע"ג): היה עמו בשעת שאלה אינו זריך להיות עמו בשעת שברה ומתה: הניחא למאן דאמר. בפרק השואל (ס"ג). פשיעה בבעלים פטור היינו דליכסוף: אלא למאן דאמר בשעה בבעלים חייב. שלא נאמרה פטור בבעלים אלא בשואל ושומר שבר שחיונן בלא פשיעה אבל שומר חנם שחיונו אינו אלא בפשיעה אינו פטור משום צעליו עמו הואיל ופשע אמאי איכסוף: כההוא אגרא וכו'. והוה להו שומרי שבר:

עין משפט

ג' א ב מ"י מ"י מהל' סכרות הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

ג מ"י מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש נב טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

פ"ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סמג ע"ש פט טוש"ע ח"מ סי' ע"א ע"פ ח:

